

Χριστούγεννα στο Άγιον Όρος

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Υπάρχει ένα βουνό στην Βόρειο Ελλάδα, στην Χαλ-κιδική· είναι η αθωνική χερσόνησος, το γνωστό Άγιον Όρος, το ωραία προσωνυμούμενο Περιβόλι της Παναγίας με τα είκοσι μοναστήρια, τις δεκατρείς σκήτες, τα τριακόσια κελλιά, τούς χίλιους οκτακόσιους μοναχούς, την υπερχιλιόχρονη ιστορία, τις χίλιες άγιες τράπεζες, τις χιλιάδες βυζαντινές εικόνες, τα εκατοντάδες τετρα-γωνικά αγιογραφημένων τοίχων από τον Πανσέληνο, τον Θεοφάνη, τον Τζώρτζη, τα χιλιάδες εικονογραφημέ-να χειρόγραφα, τα παλαίτυπα, τα βυζαντινά έγγραφα, τα τιμιοξυλα τ' αργυροχρυσοδεμένα, τα μυροβλύζοντα άγια λείψανα, τις θαυματουργές εικόνες της Παναγίας της Οικονόμισσας, της Πορταίτισσας, του Άξιον εστι, της Παραμυθίας, της Γλυκοφιλούσας, της Τριχερούσας, της Οδηγήτριας, της Γερόντισσας, της Γοργοϋπηκού, τα σήμαντρα, τα τάλαντα, τις καμπάνες, τα στασίδια, τα κομποσχοίνια, τους Όρθρους, τα Μεσονυκτικά, τ' Από-δειπνα, τις καθημερινές Θείες Λειτουργίες, τους Χαιρετι-σμούς, τις αγρυπνίες, τις λιτανείες, τούς αγιασμούς, τις μελέτες, τις συγγραφές, τις δεήσεις, τις γονυκλισίες, τις μετάνοιες, τις χαμαικοιτίες, τις μνημονεύσεις χιλιάδων ονομάτων ζώντων και κεκοιμημένων, τα μνημόσυνα, τα κόλλυβα, τα ξυλόγλυπτα τέμπλα, τους επίχρυσους πολυ-ελαίους, τα ακοίμητα κανδήλια, τα κεντημένα σάβανα, τούς πολύπτυχους μανδύες, τα συνοδικά, τ' αρχονταρίκια, τα τεριρέμ, τα μεγαλυνάρια, τα δοξαστικά, τα πασαπνοάρια, τ' ανοιξαντάρια, τα κυριελέησον, τις δο-ξολογίες, τούς στολισμούς, τα ευαγγέλια, τον δικέφαλο, την αρετή, την ταπείνωση, την αγιότητα, την «ένδοξη αδοξία» που έλεγε ένας άγιος, τον πλούτο της πενίας, την έρημο, την φάτνη, την γη, το σπήλαιο, τον ερημίτη, την ησυχία, τη σιωπή, το μυστήριο, τη Θεοτόκο, τον Ιωσήφ, τον Χριστό, τη Βηθλεέμ, τον χιονισμένο Άθωνα... Απόψε, Χριστός γεννάται, δοξάσατε.

Χριστούγεννα στο Άγιον Όρος σημαίνει, κατά τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, να θέλεις να γιορτάσεις και συ, καθώς όλα γιορτάζουν, να θέλεις να ευφρανθείς και να πανηγυρίσεις. Αν, καθώς λέγει ο αββάς Ησαΐας, «μοναχός έστί ό άει χαίρων», πόσο μάλλον σήμερα, πού γεννιέται ο Χριστός και για τον κάθε Αγιορείτη, όπως και για τον κάθε άνθρωπο.

Ο μοναχός έχει μια συνεχή, θερμή, προσωπική κι αλη-θινή σχέση με τον Χρίστο. Έτσι, αγρυπνώντας την εξαί-σια νύχτα των Χριστουγέννων στο Καθολικό της μονής του, στο Κυριάκο τής σκήτης του, στο ερημικό του κελλί, μετά από μακρά νηστεία και προσεκτική προετοιμασία, ακούει τούς ταπεινούς ψάλτες των αναλογίων ως βηθλεεμικούς αγγέλους και γίνεται ένα με τους αγραλούντες ποιμένες. Δέχεται το «επί γης ειρήνη» πού χαρίζει στις καθαρές ψυχές ο Ειρηνοδότης Θεός και θυμάται τους εξαΐσιους λόγους του οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ:

«Βρες την ειρήνη στην καρδιά σου και χιλιάδες κό-σμος θα σωθεί»!

Θωρεί τούς λαμπρώς φορεμένους παπάδες, με τα ερυ-θρά λιβανοκαπνισμένα άμφια ως αγγέλους ειρήνης και φωτός, πού έρχονται στην κατά το δυνατόν ευτρεπισμένη καρδιά του που γίνεται σπήλαιο, για να κατοικήσει εκεί Αύτός πού δεν τον χωρούν οι ουρανοί των ούρανών.

Μετατίθεται η Βηθλεέμ με την κοινή Θεία Μετάληψη των αγρυπνούντων μοναχών στις ψυχές τους. Το νόημα όλο τής μεγάλης εορτής είναι σε αυτή τη Θεία Λειτουργία τής ωραίας νύχτας, τής όντως άγιας νύχτας. Έτσι, η πο-λύωρη αγρυπνία δεν κουράζει, γίνεται πηγή αληθινής χα-ράς. Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, ψάλλουν όλοι μαζί, εκ βαθέων, ολοψύχως, ολοθέρμως, και το εννο-ούν και το κατανοούν και το βιώνουν και το διαλαλούν μυστικά και σιωπηλά στα βάθη τής καρδιάς τους...

Ενώπιον της εικόνας της Γεννήσεως τού Χριστού με τ' ολόχρυσο φόντο, την Παναγία Μητέρα στο μέσο με τον σπαργανωμένο Χριστό να θερμαίνεται από τα ζώα τής φάτνης, τον Ιωσήφ σκεφτικό, τούς μάγους να προ-σφέρουν τα δώρα, τούς αγγέλους να ψέλνουν τον ύμνο τής ειρήνης στους ταπεινούς ποιμένες των προβάτων και το υπέρλαμπρο άστρο στον ουρανό να μηνύει το εξαίσιο θαύμα, αντικρίζουμε το μεγαλείο τής πίστης στον εορ-τάζοντα, καθώς όλα έξω ησυχάζουν, σκεπασμένα από το χιόνι.

* Περ. «Πεμπουσία»/ί999< σ· 40-4